

klaringen fra den Embedsmand, til hvis Betænkning i Sagen den ærede Cultusminister har refereret sig, da det forekommer mig, at han altid henholdt sig til denne Embedsmands Bemærkninger, ikke bleven Udvalget bekendt før end nu, medens ved en tidligere Meddelelse muligvis Udvalget kunde været blevet overbevist om disse Mobbemærkningers Begrundelse, hvad der er vanskeligt under en Discussion, naar de kun refereres, eller ialtsald vilde deraf have været Følgen, at det bedre kunde have lykkedes Udvalget, end det nu kan see, at fremsføre sin begrundede Mening derimod, og den, der ifølge sin Stilling i Særdeleshed har Theatrets Interesse først og fremmest for Øie, maa dog sikkert fremfor Alt ønske, at Sagen bliver afgjort i Theatrets og Konstens sande Interesse. Det vilde derfor upaatvileligen have været i Bestyrelsens egen Interesse, at Udvalget tidligere var blevet bekendt med de Indvendinger mod de fremsatte Anskuelser, som fra hans Side ere fremkomne til Ministeren. Dog, dette er kun en foreløbig Bemærkning. Det forekommer mig, at man har lagt en overordentlig Vægt paa den Udtalelse fra Udvalgets Side, at Sceneinstructeuren ikke bør være kongeligt ansat, ligesom den Omnipotents, som man med Hensyn til Theatrets Udvikling, har tillagt Sceneinstructeuren, har været mig saa meget mere paafaldende, som denne Anskuelse endog træder i en besynderlig Modsetning til de nærværende Forhold; thi, skulde det, at Sceneinstructeuren er kongeligt ansat, virkelig være istand til at bringe Theatret til en saa høi Grad af Udvikling, saa kan jeg ikke begribe, hvorledes Theatret i de sidste Aar har kunnet vedligeholde sin Udvikling og endogsaa være gaaet frem, hvad jeg villigt erkjender, at det har gjort, efter som der i de sidste Aar ikke har været nogen kongelig ansat Sceneinstructeur, men maaskee det blotte Haab eller Udsigten til kongelig Ansættelse har kunnet virke paa denne vidunderlige Maade. Men, naaget jeg tilfulde erkjender Sceneinstructeurens store Bigtighed og hans Indflydelse paa en Deel af den hele sceniske Fremstilling, kan jeg dog virkelig ikke andet end udtale min Forundring over, at der hos en Autoritet, paa hvis Anskuelse jeg lægger en særdeles Vægt, naar Talen er om Be-

dommelsen af Forholdene ved Theatret, kan være den Mening, at Sceneinstructeuren er den meest nødvendige Embedsmand ved Theatret, og at han alene skulde udrette mere end Theatrets bedste Kunstnere ere istand til i Føring at udrette. Med al Agtelse for den Stemme, som synes at helde til denne Mening, er jeg overbevist om, at flette Skuespillere med en god Sceneinstructeur længt fra vilde udrette saa Meget, som gode Skuespillere med en slet Sceneinstructeur. Sceneinstruktionen kan, naar den er i de rette Hænder, gjøre Meget, men ikke Alt. Den ærede Cultusminister maa have misforstaaet mig, da jeg omtalte de nærværende Forhold ved Theatret, thi jeg sagde, at det er at antage, at man blandt Skuespillerne vilde finde de meest passende Kræfter til at udrette denne Tjeneste, da man jo ogsaa nu har en forhenværende Skuespiller til Sceneinstructeur, og at denne ikke vilde være mindre beqvem til sit Gværv, hvis han endnu havde været i Tjenesten, istedetfor han nu er afgaaet. Dette forekommer mig at være temmeligt indlysende, idetmindste kan jeg ikke indsee, hvorfor en afgaaet Skuespiller skulde være den rette Mand dertil, og hvorfor derimod en endnu med sit Talent virkende Skuespiller ikke skulde kunne være det. Jeg troer, og jeg mener at kunne have en Dom deraf, at Theatret aldrig har staaet i større Flor, end da Sceneinstruktionen laa i virkelige tjenende Skuespilleres Hænder; og jeg vil appellere til Alle, der have kjendt Theatret i Schwarz's Tid, for ikke at omtale yngre Personligheder, hvis Munde kunde være mere friskt hos mange Flere, men med Hensyn til hvilke Rivaliteter, som have fundet Sted, lettere kunde mislede Anskuelserne. Jeg skal imidlertid gaae over til det andet Punkt, hvor Angrebene have været endnu stærkere, thi jeg troer virkelig ikke, at det hverken vil have stor Betydning for Theatret eller vække nogen stor Interesse her i Thinget, om Sceneinstructeuren bliver ansat fast eller ikke. Jeg troer, at man vil være enig med Udvalget i, at man ikke skal ansætte flere Functionairer i fast Tjeneste, og derved give dem Pensionsberettigelse, end det er høist nødvendigt (Høi!), og, kan det altsaa gjøres indlysende, at Theatret ikke vil komme til at mangle duelige Sceneinstructeurer,